

1975-78

per CARLES BAS I PEIRED

Durant els anys 75-76-77-78 en que em fou atorgat l'honor de presidir la Societat Catalana de Biologia, el Dr. Pere Babot fruïa, encara que dins les xacres típiques de la seva edat, 77 anys, al començament d'aquest període d'una salut excel·lent que li permeté carregar ell tot sol amb quasi totes les tasques de la Societat Catalana de Biologia. Encara tinc ben presents les visites que, al menys dues vegades al mes, em feia al meu lloc de treball, l'Institut d'Investigacions Pesqueres de Barcelona, sempre amb la mateixa bonhomia però també, sempre transpirant per tot el seu cos l'entusiasme que el feia viure, així com la cristiana bondat que brillava en els seus ulls. Aquest record no queda pas circumscrit als quatre anys que vàrem ésser President i Secretari de la Societat, sinó que aquest contacte assidu el recordo des de quan, ja fa un grapat d'anys, vaig començar a prendre part com a vocal de publicacions en les tasques de govern de la dita Societat, això esdevindria l'any 1969 durant la presidència del Dr. Surinyach. Aquests primers anys els nostres contactes tenien que veure amb la marxa de les publicacions i també en relació amb l'organització de les sessions ordinàries mensuals. Fou durant el període de 1969-70 que s'organitzà un important col·loqui "cap a on va la biologia moderna" sota la responsabilitat de la nostra Societat i que tingué lloc a la Biblioteca de l'Institut d'Investigacions Pesqueres de Barcelona. Aquell col·loqui pogué qualificar-se certament de molt exitós, tant pels temes com per les persones que hi prengueren part, així com pel gran nombre d'assistents que hi participaren activament. La seva publicació fou molt laboriosa i el volum corresponent aparegué durant la presidència del Dr. Trueta. Prova de la seva importància en fou el fet de que poc temps després l'edició s'havia exhaurit completament. He d'assenyalar, que en aquesta tasca, portada a terme de forma personal, la col·laboració sempre entusiasta del Dr. P. Babot, fou element decisiu a l'ahora del seu desenvolupament i portada a terme.

De la represa ençà, la Societat va anar experimentant un i altre canvi, sempre en la direcció de la millora, tant en els seus objectius com en la seva mateixa estructura. Si se'm permet voldria assenyalar que ja durant la presidència del Dr. Surinyach, hom constatà una certa inquietud per tal de donar un nou impuls en la tasca de projectar enfora la Societat Catalana de Biologia. L'abans esmentat col·loqui n'és un dels exponents més clars.

Ell representà un intent agressiu de mostrar als nostres companys d'estudi i recerca quines eren les inquietuds del moment biològicament parlant. El Dr. Trueta heretà aquesta inquietud i n'hi donà el prestigi que la seva personalitat internacional comunicava a tot el que amb ell prenia contacte. Fou un període que m'atreveria a qualificar de plàcid en el què punt i apart dels dos col·loquis que s'organitzaren —evolució i cinquantè aniversari del descobriment de la insulina— potser el punt més sobresortint en fou l'acte inaugural del curs 1972-73 en el que el propi Dr. Trueta pronuncià una conferència magistral: REFLEXIONS ENTORN DE LA PESTA MODERNA: L'ACCIDENT A LA CARRETERA. Aquesta conferència assolí un gran èxit no tan sols per la manera elegant en que fou exposada sinó especialment pel seu contingut o l'expectativa que despertà entre el nombrós i selecte públic que hi assistí. Val a dir que durant la presidència del Dr. Trueta, el Dr. Pere Babot fou l'ànima i el motor de totes les activitats que es dugueren a terme en la nostra Societat. La vitalitat, l'idealisme i ensems la senzillesa del Dr. Babot li permetian treballar, esplaiar-se i actuar amb tota naturalitat sense que per a ell la presència d'un home de la categoria humana del Dr. Trueta fos cap inconvenient.

El dia 23 de gener de 1975 vaig prendre possessió del càrrec de President de la nostra Societat. Aquell dia de tan grata i al mateix temps feixuga memòria, el recordo com si un fill arribès de la mà del seu pare al cimall de la muntanya. I permeteu-me que ho digui així, tal i com ho sento encara avui: sempre vaig tenir la sensació de que era el nostre estimat Dr. Pere Babot el que m'anava conduint poc a poc pels seus passos contats, suaument de la mà, cap al lloc que ell havia pensat. Jo ja sé que existeixen les votacions, però també sé que l'home bó que es deia Pere Babot anava més enllà dels purs formalismes. Aquest sentiment envers al nostre Gran Secretari, cara a cara amb l'home que sabé dur endavant la Societat que tant estimàvem, no ens privà, però, de mantenir algunes controvèrsies, especialment durant els anys anteriors a la meua presa de la responsabilitat presidencial. Però cal que en aquest punt deixi clar un aspecte molt important en el comportament del Dr. Pere Babot: tenia un profund sentit de respecte envers el president i del just paper que li pertocava com a Secretari de l'entitat. Malgrat les seves pròpies idees que eren moltes i bones, a la fi sempre acceptava de bon grat les propostes que jo m'atrevia a fer-li. Aquest diàleg franc i directe caracteritzà l'imatge que jo tinc del Dr. Babot com a company de Junta.

Voldria assenyalar un aspecte important en el quefer del nostre homenatjat: la devoció per l'Institut d'Estudis Catalans. Per a ell era tan important la vinculació i dependència de la Societat Catalana de Biologia de l'Institut que algunes qüestions plantejades directament o marginalment per mi i que ell entenia podian traslluir una certa rebel·lia en front de l'Institut, foren amb coratge per la seva part, contrarestades, tractant sempre de moure's dins del marc que la institució acadèmica ens havia assenyalat. Potser un dels punts en que

això fou més palès, i he d'aclarir que faig referència exclusivament al tracte personal que vàrem mantenir, t'è a veure amb la lluita, entre cometes, que vàrem dur a terme per tal d'agilitzar les nostres publicacions. Aquesta vella qüestió es resolgué a la fi amb l'aparició del Butlletí del que la major part dels exemplars varen veure la llum durant el període en que vaig ocupar la presidència de la Societat Catalana de Biologia. Doncs bé, el Dr. Babot volia assegurar en qualsevol circumstància la preeminència de l'Institut que, és la meua opinió personal, en algunes circumstàncies, ell creia no massa fidelment servada en l'exercici de la meua presidència. Aquesta fidelitat a l'Institut i a la Societat són un altre dels trets característics de l'obra del Dr. Babot.

Vull acabar fent esment d'un fet que tingué lloc quasi a la mitat del meu pas com a President: l'homenatge que li fou tributat el dia 20 de maig de 1976. En el seu parlament volgué, i crec que ho aconseguí plenament, mostrar-nos el que ell era i sentia: l'amor a les coses bones, als ideals enlairats, en una paraula a l'home i a Déu.